

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2466/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Правобранилаштво општине Бачки Петровац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4079/19 од 07.11.2019. године, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4079/19 од 07.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4079/19 од 07.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1806/19 од 28.06.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужени обавезе да јој исплати, на име разлике у површини између раније поседованог пољопривредног земљишта и добијеног у комасацији, износ од 83.881,50 динара и на име изгубљене нето добити због немогућности садње паприке у 2014/2015. години, износ од 728.892,20 динара, све са законском затезном каматом од 01.10.2015. године до исплате. У другом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 77.820,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиле у делу захтева за исплату законске затезне камате на износ трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности одбијен. У трећем ставу изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4079/19 од 07.11.2019. године, жалба тужиле је одбијена, а жалба тужене делимично усвојена и делимично одбијена, па је првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке, док је преиначено решење о

трошковима поступка садржано у другом и трећем ставу изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 20.838,40 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је захтев тужене за накнаду трошкова поступка одбијен. Одбијени су и захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да се ревизијским наводима указује само на погрешну примену материјалног права, а не на разлоге из поменутог члана 404. ЗПП. Стога нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити према околностима конкретног случаја правних питања у интересу равноправности грађана, као ни за уједначавање судске праксе и ново тумачење права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао изјављену ревизију на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, па је утврдио да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 09.10.2017. године, а вредност предмета спора износи 812.773,70 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић